

மஹாபெரியவா அடியார்கள் குழுமியிருக்க, ஆனந்த பெருக்குடன் "அங்கோலம் நிஜ பீஜ ஸந்ததி:" என்று தொடங்கும் ஸ்லோகத்தை அவர்கள் தமக்கே உரித்தான ஏற்ற இறக்கம் நடு நடுவே மௌனம், என்ற தனித்த சைலியால் விளக்கி வருகிறார்கள். நடுவே ஒருவர் எழுந்து " திருவண்ணாமலையில் பகவான் ரமணர் ஸிவானந்தலஹரியில் பத்து ஸ்லோகங்களைப் பொறுக்கி எடுத்து அதை தினமும் சொல்லும்படி உபதேசித்துள்ளார்கள். அதில் முதல் ஸ்லோகம் இது. ஸ்லோக வரிசை முன்னும், பின்னும் மாறியிருக்கும். அப்படிச் சொல்லலாமா? அல்லது புஸ்தகத்திலுள்ள வரிசையில் சொல்வது நல்லதா? என்று கேட்டார்.

மஹான்கள் நல்லதெனக் கண்டுணர்ந்ததைத் தான் உபதேசிப்பார்கள். அதனால் எது நல்லதென்று சிந்திப்பது உசிதமல்ல. அவர்கள் உபதேசித்த வழியும் பெரியோர்கள் ஏற்றது. அந்த வரிசை பற்றிய குறிப்பு அடங்கிய ஸ்லோகம் உண்டே! என்று சிந்தித்து உடன் அந்த ஸ்லோகத்தைச் சொன்னார்கள்

**அம் - ப₄க் - ஜன - க₄டோ - வக்ஷ: கு₃ஹா - நர - க₃பீ₄ - வடு: |
ஆத்₃யா - த₃ஸ ஸிவானந்த₃லஹரீ ஸ்லோகஸூசிகா ||**

1. அங்கோலம் நிஜ பீஜ ஸந்ததிரயஸ்காந்தோபலம் ஸூசிகா ஸாத்₄வீ நைஜ விபு₄ம் லதா கூஷிதி-ருஹம் ஸிந்து₄ஸஸரித்₃ வல்லப₄ம் | ப்ராப்னோதீஹ யதா₂ ததா₂ பஸு-பதே: பாதா₃ரவிந்த₃-த்₃வயம் சேதோ-வ்ர்த்திருபேத்ய திஷ்ட₂தி ஸதா₃ ஸா ப₄க்திரித்யுச்யதே ||61||

அங்கோலம் (ஏறழிஞ்சல்) எனப் பெயர் பெற்ற மரத்தை அதனுடைய விதை வரிசைகளும், இரும்புக்காந்தக்கல்லை ஊசியும், தன்னுடைய கணவனை பதிவ்ரதையான பெண்ணும், மரத்தை கொடியும், கடலை நதியும் எவ்விதம் இந்த உலகில் அடைகிறதோ அவ்விதம் மனதின் நாட்டமும் பசுபதியின் பாதத்தாமரைகள் இரண்டையும் அடைந்து, எப்பொழுதும் சஞ்சலமில்லாமல் நிலைபெற்றிருந்தால், அதுவே பக்தி எனப்படும்

2. ப₄க்திர்மஹேஸ பத₃-புஷ்கரமாவஸந்தீ

காத₃ம்பி₃னீவ குருதே பரிதோஷ-வர்ஷம் |
ஸம்பூரிதோ ப₄வதி யஸ்ய மனஸ்தடாக:-
தஜ்ஜன்ம-ஸஸ்யமகி₂லம் ஸப₂லம் ச நான்யத் ||76||

பக்தியானது மஹேஸ்வரனின் பாதம் என்கிற ஆகாசத்தில்
இருந்துக்கொண்டு மேகங்களின் கூட்டத் தைப் போல் ஆனந்தமழை
பொழிகிறது. எவனுடைய மனம் என்கிற குளம் அதனால்
நிரப்பப்படுகிறதோ, அவனுடைய ஜன்மம் என்கிற பயிர் முழுப் பயனை
அடைகிறது. மற்ற எதுவும் அடைவதில்லை

3. ஜனன - ம்ர்தி - யுதானாம் ஸேவயா தே₃வதானாம்
ந ப₄வதி ஸுக₂ லேஸஸ்ஸம்ஸயோ நாஸ்தி தத்ர |
அஜனிமம்ர்த ரூபம் ஸாம்ப₃மீஸம் ப₄ஜந்தே
ய இஹ பரம ஸௌக்₂யம் தே ஹி த₄ன்யா லப₄ந்தே ||83||

ஜனனம், மரணம் இவைகளுக்கு உட்பட்ட தேவதைகளை பூஜிப்பதால்
சிறிதளவு சுகமும் ஏற்படாது. அதில் சந்தேகம் கிடையாது . எவர்கள் பிறப்பு
அற்றவனும், அம்பிகையுடன் கூடியவனும் ஆகிய ஈசனை இந்த ஜன்மத்தில்
பூஜிக்கிறார்களோ அவர்களே பிறவிப்பயனை எய்தியவர்களாகி
பரமசுகமான மோக்ஷத்தை அடைகிறார்கள்

4. க₄டோ வா ம்ர்த்பிண்ட₃: அபி அணுரபி ச தூ₄மோஸக்₃னிர்சல:
படோ வா தந்தூர்வா பரிஹரதி கிம் கோ₄ர - ஸமனம் |
வ்ர்தா₂ கண்ட₂ - சேஷாப₄ம் வஹஸி தரஸா தர்க - வசஸா
பதா₃ம்போ₄ஜம் ஸம்போ₄ர்ப₄ஜ பரம - ஸௌக்₂யம் வ்ரஜ ஸுதீ₄ ||6||

ஹே நிர்மலமான புத்தியுடையவனே! குடமோ, மண் உருண்டையோ,
பரமானுவோ, புகையோ அல்லது மலையின் மேல் நெருப்போ,
வஸ்திரங்களோ அல்லது நூல்களோ பயங்கரமான யமபாதையை
தடுப்பதற்கு சாமர்த்தியமுள்ளதாகுமா என்ன? தர்க்கத்தினால் வீணாக

தொண்டையில் வலிதான் ஏற்படும். சம்புவினுடைய சரணாரவிந்தத்தை வழிபடு. சீக்கிரமாக பரமானந்த நிலையான மோக்ஷத்தை அடை

5. வக்ஷஸ்தாட₃ன ஸங்கயா விசலிதோ வைவஸ்வதோ நிர்ஜரா:

கோடரோஜ்ஜ்வல ரத்ன - தீ₃ப - கலிகா நீராஜனம் குர்வதே |

த்₃ர்ஷ்ட்வா முக்தி - வத்₄ஸ்தனோதி நிப்₄ர்தாஸ்வேஷம் ப₄வானீ - பதே

யச்சேதஸ்தவ பாத₃ - பத்₃ம - ப₄ஜனம் தஸ்யேஹ கிம் து₃ர்லப₄ம் ||65||

ஹே பவானிபதே! எவனுடைய மனம் உன்னுடைய பாதத்தாமரைகளை பஜித்துக்கொண்டு இருக்கிறதோ அவனுக்கு இங்கு அடைய முடியாதது என்ன இருக்கிறது? அந்த பக்தனை பார்த்தவுடன் யமன் மார்பில் உதை விழுமோ என்று அஞ்சி ஓடிப்போய் விடுகிறான், தேவர்கள் தங்கள் கிரீடத்தில் பிரகாசிக்கின்ற மொட்டு போன்ற ரத்தின தீபங்களால் தீபாராதனையை செய்கிறார்கள், முக்தி என்கிற பெண் ஆழத் தழுவிக் கொள்கிறாள்

6. கு₃ஹாயாம் கே₃ஹே வா ப₃ஹிரபி வனே வா₃த்₃ரி - ஸிக₂ரே

ஜலே வா வஹ்னௌ வா வஸது வஸதே: கிம் வத₃ ப₂லம் |

ஸதா₃ யஸ்யைவாந்த: கரணமபி ஸம்போ₄ தவ பதே₃

ஸ்தி₂தம் சேத்₃ யோகோ₃ஸௌ ஸ ச பரம - யோகீ₃ ஸ ச ஸுகீ₂ ||12||

ஒருவன் குகையிலோ, வீட்டிலோ, வெளியிலோ, காட்டிலோ, மலையின் சிகரத்திலோ, ஜலத்திலோ நெருப்பிலோ வசிக்கட்டுமே. அவ்விதம் பல ஸ்தலங்களில் வசிப்பதால் என்ன பிரயோஜனம்? ஹே ஸம்போ! நீயே சொல். எவனுடைய மனதும் (மற்ற இந்த்ரியங்களுடன்) கூட எப்பொழுதும் உன்னுடைய பாதாரவிந்தத்திலேயே நிலைத்து இருக்குமேயானால் அது தான் யோகம், அவன் தான் பரமயோகீ, மற்றும் அவன்தான் சுகதையுடையவன்.

7. நரத்வம் தே₃வத்வம் நக₃ - வன - ம்ர்க₃த்வம் மஸகதா
பஸுத்வம் கீடத்வம் ப₄வது விஹக₃த்வாதி₃ - ஜனனம் |
ஸதா₃ த்வத்பாதா₃ப₃ஜ - ஸ்மரண - பரமானந்த₃ - லஹரீ
விஹாராஸக்தம் சேத்₃ ஹ்ர்த₃யமிஹ கிம் தேன வபுஷா ||10||

மனிதனாகவோ, தேவனாகவோ, மலை, காடுகளில் மிருகமாகவோ,
கொசுவாகவோ, பசுவாகவோ, புழுவாகவோ, பறவையாகவோ, பிறப்பு
ஏற்பட்டுமே. இந்த பூமியில் கிடைத்த எந்த ஜன்மாவிலும் என் மனம்
இடைவிடாது உன்னுடைய தாமரை புஷ்பங்கள் போலுள்ள பாதங்களை
த்யானம் செய்வதினால் உண்டாகும் ஆனந்த பிரவாகத்தில்
விளையாடுவதில் ஆவலுள்ளதாக இருக்கும் பக்ஷத்தில் எந்த ஸரீரமாக
இருந்தால் என்ன?

8. க₃பீ₄ரே காஸாரே விஸதி விஜனே கோ₄ர - விபினே
விஸாலே ஸைலே ச ப₄ரமதி குஸுமார்த₂ம் ஜட₃ - மதி: |
ஸமர்ப்யைகம் சேதஸ்ஸரணிஜம் உமா - நாத₂ ப₄வதே
ஸுகே₂னாவஸ்தா₂தும் ஜன இஹ ந ஜானாதி கிமஹோ || 9 ||

ஹே உமாபதியே! விவேகமில்லாத ஜனங்கள் புஷ்பங்களுக்காக ஆழமான
தடாகத்திலும், ஜன நடமாட்டமில்லாத பயங்கரமான காட்டிலும், பரந்த
மலையிலும் புகுந்து அலைகிறார்கள். தனது மனதாகிய ஒரு தாமரை
புஷ்பத்தை உனக்கு ஸமர்ப்பணம் செய்துவிட்டு இருக்கும் இடத் திலேயே
ஆனந்தமாக இருப் பதற்கு ஏன் ஜனங்களுக்கு தோன்றுவதில்லை?
அந்தோ!

9. வடுர்வா கே₃ஹீ வா யதிரபி ஜட வா ததி₃தரோ
நரோ வா ய: கஸ்சித்₃ - ப₄வது ப₄வ கிம் தேன ப₄வதி |
யதீ₃யம் ஹ்ர்த்பத்₃மம் யதி₃ ப₄வத₃தீ₄னம் பஸு-பதே
ததீ₃யஸ்த்வம் ஸம்போ₄ ப₄வஸி ப₄வ பா₄ரம் ச வஹஸி ||11||

ஹே பவ! ப்ரம்மச்சாரியாலும், க்ரஹதஸ்தானாலும், ஸன்யாஸியாலும்,
ஐடை வைத்த வானப்ரஸ்தனானாலும், வேறு யாராகவும் இருக்கட்டுமே,
அதனால் என்ன ஆயிற்று? ஹே பஸுபதே! எவனுடைய ஹ்ருதயதாமரை
உனக்கு வயப்படுகிறதோ, ஹே ஸம்போ! நீ அவனுக்கு வசமாக்
ஆகிவிடுகிறாய். அவனுடைய பிறவிச் சமையும் தாங்குகிறாய்

10. ஆத்₃யா₃வித்₃யா ஹ்ர்த்₃க₃தா நிர்க₃தாஸீத்-
வித்₃யா ஹ்ர்த்₃யா ஹ்ர்த்₃க₃தா த்வத்ப்ரஸாதா₃த் |
ஸேவே நித்யம் ஸ்ரீ - கரம் த்வத்பதா₃ப்₃ஜம்
பா₄வே முக்தேர்பா₄ஜனம் ராஜ - மௌலே ||91||

சிரசில் சந்திரகலையுடன் பிரகாசிப்பவனே! உன் அருளால் அனாதி
காலமாய் இதயத்திலிருந்த அஞ்ஞானம் அகன்றது. சிக்கலை அவிழ்க்கும்
(ஆனந்தத்தை கொடுக்கும்) ஞானம் இதயத்தில் தோன்றிவிட்டது.
ஐஸ்வர்யத்தை அளிப்பதும் மோக்ஷத்திற்கு இருப்பிடமானதுமான
உன்னுடைய பாதத்தாமரைகளை தினந்தோறும் சேவித்து த்யானம்
செய்கிறேன்

ஸ்ரீ மஹா பெரியவா ஸரணம்
ஹர ஹர ஸங்கர ஜய ஜய ஸங்கர